

изново, до кога-то най-сѣтнѣ ся и знамѣри писмо, та зехъ да гы ловятъ на хартиѣ!

Веждѣ а особено по горящы-ты страны, — дѣто работа-та е пѣ-легка и поминѣкъ-тъ пѣ-лесенъ, дѣто хора-та не орѣтъ и не копаѣтъ, а само пасѣтъ и вѣдятъ добыгѣкъ и съ него ся лутать нагорѣ надолѣ по широкы пущинацы, — прѣзъ хубави дѣлгы нощи хора-та ся вглядвали въ небе-то, разглядвали звѣзды-ты, пытали ся и гадкали: що ли е, какво ли е слънце-то, що ли сѣ и каквы ли сѣ звѣзды-ты и мѣсячина-та, какъ пѣтувать, каква ли е и колкава ли е земя-та. Нѣ оведнажъ не могли да налучятъ и да намѣрятъ правѣ-тѣ истинѣ. Какво ли не мыслихъ и невѣрвахъ испрѣво! Оведнажъ не могли да ся договѣдятъ за голѣмы-ты Божій работы, а по-малко-малко сѣглядвали, бѣлѣжили, лучили и намирали, доклѣ проумѣли всичко, що знаѣтъ сега. А доклѣ да научятъ всичко, що знаѣтъ сега, изминѣли ся хыляды години. Защо-то не е лесно да проумѣе чловѣкъ всичкѣ-тѣ Божѣ мѣдрость па никога нѣма и да постигне да разбере всичко, що-то Господь Богъ е създалъ и нарядилъ.

Отъ това, що-то сѣ испытали и проумѣли учены хора за Божій свѣтъ па ни го прѣдали, азъ искамъ да пораскажѣ нѣщо на тыя, кои-то обычатъ да енкѣтъ и да ся учятъ; па, и да не е лесно да расказвамъ по-тѣнко и ясно за да ми разберѣтъ, надѣѣ ся, че кои-то дадѣтъ ухо та мя послушятъ има да научятъ много нѣщо. За нехривы-ты и неразбраны-ты не мя е грыжя, ако щѣтъ слушя, ако не: грѣхъ имъ на душѣ!

Лѣтъ прѣзъ нѣкоѣ хубавѣ ясенѣ нощъ кога на отворено полѣгнемъ па погляднемъ горѣ на небе-то, нѣ видимъ много звѣзды; между тѣхъ видимъ: *Колата, Кокоскѣ-шѣ, Ралицѣ-шѣ* и другы.